

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	
Arkivkode:	710
Dato:	150411
Saksnr:	201100193-37

STAVANGER KOMMUNE

Oppvekst og levekår
Levekår

Postadr.: Postboks 8001, 4068 Stavanger
Besøksadr.: Ny Olavskleiv 6
Telefon: 51508500. Faks: 51508555
E-post: postmottak.oppvekst@stavanger.kommune.no
www.stavanger.kommune.no
Org.nr. NO 964 965 226

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartement
Postboks 8036 Dep

0030 OSLO

DERES REFERANSE

VÅR REFERANSE
GTU-11/1787-9

ARKIVNR.
F31 &13

JOURNALNR.
23300/11

DATO
05.04.2011

SVAR - HØRINGSBREV:FORSLAG TIL BOSETTINGSORDNING FOR FLYKTNINGER MED MÅL OM RASKERE BOSETTING

Stavanger kommune viser til høring vedrørende forslag til ny bosettingsordning oversendt ved brev fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet av 31.01.2011.

Forslag til høringsuttalelse ble behandlet i Kommunalstyret for levekår i møte 22.03.2011, og i Stavanger formannskap i møte 31.03.2011.

Stavanger kommunes høringsuttalelse er etter dette følgende:

Høringsuttalelse:

Staten har som mål å sikre at alle flyktninger blir bosatt i en kommune innen 6 måneder, enslige mindreårige skal bosettes innen 3 måneder.

Med utgangspunkt i redusert måloppnåelse de siste årene angående bosetting av flyktninger mener Stavanger kommune det er viktig at departementet ser på mulige modeller for øket måloppnåelse. Men Stavanger kommune stiller seg kritisk til at endringer i dagens bosettingsordning er ensidig forberedt av staten, uten å involvere kommunene og KS.

Etter Stavanger kommunes syn er utfordringen i dag ikke kommunenes vilje til å bosette flyktninger, men muligheten til å gjennomføre selve bosettingen. I departementets høringsbrev står det:

”... kommunene har de siste årene bosatt langt flere flyktninger enn tidligere” samt at ”i 2010 ble det satt ny rekord med 669 bosatte enslige mindreårige”. Stavanger kommune vil derfor understreke at kommunene har strukket seg langt i bosettingen av flyktninger.

I arbeidet med bosetting har både staten og kommunene som uttalt mål å sikre rask, god og stabil bosetting, slik at flyktninger skal få muligheter til kvalifisering, arbeid og utdanning.

Forslagene til ny bosettingsordning for flyktninger som er fremmet i høringsbrevet, har fokus kun på rask bosetting mens kriteriene god og stabil ikke er vektlagt. Stavanger kommune er av den oppfatning at dette er problematisk da bosettingsarbeidet består av mange sider, der viktige

elementer som bolig, oppfølging, skoletilbud, helse- og omsorgstjenester m.m. henger tett sammen. Stavanger kommune mener at behov for og ønske om raskere bosetting må ses i sammenheng med kommunenes reelle muligheter for en kvalitativ god start for det antallet flyktninger som kommunene bosetter. Et systematisk og helhetlig bosettings- og integreringsarbeid gir de beste resultatene.

Nedenfor vil de ulike punktene i høringsforslaget bli kommentert i samme rekkefølge som i høringsbrevet.

1.1. Fylkesmannen skal gis tilvisningsrett for eventuelle tilleggsanmodninger

Stavanger kommune stiller seg bak KS vedtak og synes at det er viktig at kommunene skal bestemme selv hvor mange flyktninger de skal bosette. Dette er i tråd med velferdsstatens vekt på lokalt selvstyre. Staten bør bruke positive tiltak for å stimulere kommunene til bosetting og ikke tvang.

1.2. Fastsettelsen fra nasjonalt utvalg oversendes KS i fylket som lager forslag til fordeling på kommunene i fylket med IMDi som sekretariat.

Stavanger kommune støtter forslaget om å opprettholde prosedyrene i dagens ordning, dvs. at IMDI sender ut forslag til fordeling etter at KS og IMDI er blitt enige om fordelingen.

Høringsforslaget foreslår at kommunene ikke kan knytte betingelser eller vilkår til sine vedtak om bosetting. Stavanger kommune påpeker viktigheten av å opprettholde skillet mellom bosetting av flyktninger og bosetting av enslige mindreårige. For å kunne gi forsvarlige tilbud til enslige mindreårige må kommunene få mulighet til å etablere og kvalitetssikre egnede boenheter til disse. Blant de enslige mindreårige som Stavanger kommune har bosatt de siste årene er det bare et mindretall som har skolegang fra hjemlandet. Det betyr at de har mange år foran seg for å kunne kvalifiseres for norsk arbeidsliv. Mens de er i et kvalifiseringsløp, vil de ha behov for offentlig støtte – både økonomisk og praktisk.

1.3 Dersom det er uenighet om fordelingen innen et fylke, innkaller fylkesmannen i det angjeldende fylke kommunene som er blitt anmodet om å motta flyktninger til møte om saken for at kommunene i fylket skal bli enige om fordelingen.

Stavanger kommune er enig med departementet i at fylkesmannen har god kjennskap til kommunene i fylket og kan spille en rolle i arbeidet med bosetting av flyktninger. Stavanger kommune mener at hvis fylkesmennene skal trekkes sterkere inn i bosettingsarbeidet må dette skje innenfor dagens modell som er basert på frivillighet.

Stavanger kommune mener at fylkesmennene kan spille en rolle som arrangør av forhåndkonsultasjoner med kommuner før anmodningsprosessen starter. Ved at fylkesmennene inviterer kommuner til konsultasjoner kan kommunene bli enige seg imellom og komme lengre ad frivillig- og forhandlingsvei.

Punktene 1.4. – 1.6 behandles under ett

Stavanger kommune er uenig i departementets forslag om å gi fylkesmannen tilvisningsrett og mener at statlig styring i bosettingsarbeidet er imot prinsippet om kommunalt selvstyre.

Tilvisningsretten kan heller ikke løse bosettingsutfordringene ene og alene.

Flere evalueringer og rapporter angående bosettingsprosessen, inklusiv rapporten "Bosetting av flyktninger" fra Devoteam Davinci av januar 2009 som er nevnt i høringsbrevet, viser at god bosetting avhenger av gode prosesser og peker på flere faktorer som påvirker dette. Rapporten

anbefaler blant annet profesjonalisering av saksflytkjeden, bedre kartlegging i bosettingsforberedende programmet, gjennomgang og vurdering av Husbankens virkemidler, økt differensiering av integreringstilskuddet for å gi økte insentiver til bosetting av enslige.

1.7. Kommunene skal gis rimelig tid (inntil 3 måneder) til å forberede seg på å motta flyktningene de er blitt enige om å bosette eller er blitt tilvist.

Bosetting av enslige mindreårige krever grundig planlegging for å kunne gi disse et best mulig tilpasset omsorgstilbud. Enslige mindreårige bosettes i institusjon, fosterhjem, bofellesskap eller bolig med oppfølging, der ressurser skal settes inn og tjenestetilbudet tilpasses. Stavanger kommune opplever derfor at forslaget om å korte ned fristen til to måneder vil øke presset på kommunene i arbeidet med å tilpasse omsorgstilbudet.

1.8. Dersom kommunen, innen 3 måneder etter at de har mottatt oversikt over hvilke flyktninger de skal bosette, ikke har skaffet bolig til disse, kan integreringstilskuddet bli avkortet i en størrelsesorden tilsvarende statens utgifter til opphold i mottak eller omsorgssentre.

En presset kommuneøkonomi vil ikke bli avhjulpet ved å redusere integreringstilskuddet. Stavanger kommune ønsker at den gode dialogen med staten skal fortsette og synes at det er viktig at kommunene blir styrket ved hjelp av gode rammer. Disse vil gi kommunene handlingsrom til å gjøre gode prioriteringer og en god jobb lokalt.

Når det gjelder forslaget om at fylkesmannen skal selv leie boliger i kommunen for flyktninger som er tilvist til kommunen viser Stavanger kommune til to aspekter: For det første vil fylkesmannen og kommunen konkurrere på samme boligmarked. Det andre aspektet er at fylkesmannen vil, ved å benytte tilvisningsretten, kunne overse boligpolitikken i kommunen. Stavanger kommune fører en bevisst boligpolitikk ved kjøp og etablering av nye kommunale boligtiltak for å unngå opphopning og segregering. Stavanger kommune er av den oppfatning at det er viktig å opprettholde den gode geografiske spredningen i kommunen som blant annet har ført til at flyktninger er lokalisert i alle bydelene. Dette for at kommunens bosettingsarbeid skal kunne bidra til å øke flyktningenes inkludering og deltakelse på alle samfunnsarenaer, og forhindre at denne gruppen har dårligere levekår enn andre.

1.9. I tilfeller hvor fylkesmannen benytter sin tilvisningsrett, skal den enkelte ha rett og plikt til introduksjonsprogram, på linje med de som er bosatt når kommunene selv blir enige om fordelingen. Det samme gjelder tjenester etter sosialtjenesteloven og etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen.

Stavanger kommune er uenig i departementets forslag om å gi Fylkesmannen tilvisningsrett og mener at statlig styring i bosettingsarbeidet er imot prinsippet om kommunalt selvstyre.

Med hilsen

for-
Per Haarr
direktør
- | .

Marit Bore
levetårssjef

Gabriela Tuftedal
saksbehandler